

indgribende Forandringer i denne Paragraph; disse Forslag gaae forøvrigt i to modsatte Retninger, idet Nogle ville give Mere og Andre Mindre, end Udkastet tillægger; men jeg skal afvente, hvad de ærede Mindretal have at fremføre til Forsvar derfor.

J. F. Petersen: Det første Punktum i denne Paragraph bestemmer, at den Haandværksdrift, som hidtil ikke har kunnet øves paa Landet uden Bevilling, ikke skal tillædes efter sædvanlig Næringsbeviis i een Mills Afstand fra Kjøbstaden — dette er altsaa Regelen; hvorimod det andet Punktum, som jeg har tilladt mig at foreslaae, skulde udgaae, undtager fra denne Forbudsbestemmelse Møllebyggere, Muurmestre, Tømmermestre, Snektere, Glasmestre, Stræddere og Stomagere, og Udvalgets Fleertal har foreslaaet, at der hertil endnu skal tilføies „Hvedebrødsbagere“. Det forekommer nu mig, at man her ligefrem gjør Undtagelsen til Regelen; man giver med den ene Haand og tager tilbage med den anden. Det er min fulde Overbeviisning, at, dersom man ikke vil lade Forbudsbestemmelsen gælde med Hensyn til disse 7 à 8 Fag som, hvad den ærede Ordfører engang tidligere under denne Sags Forhandling har indrømmet, netop indbefatter de talrigste Classer, saa kunde der ikke være den allerfjærreste Betænkelse ved at stryge den hele Bestemmelse i første Punktum. Jeg troer, at man enten maa ville tage Hensyn til Kjøbstadhaandværkerne, eller ikke tage Hensyn til dem; og man bør, efter min Formening, gjøre Regelen til Virkelighed og ikke opstille Noget, der viser sig at være en reen Illusion. Da imidlertid et andet Mindretal af Udvalget har stillet et Forslag til denne Paragraph, som gaaer i samme Retning som det, jeg har stillet, og som jeg ikke kjendte, dengang jeg stillede mit Forslag, og da samme, paa Grund af, at det ikke gaaer ganske saa vidt som det af mig foreslaaede, maaskee kan gjøre Regning paa en større Tilslutning her i Thinget, skal jeg tage mit Forslag tilbage og saaledes slutte mig til det nævnte Forslag, der er fremsat af den ærede Rigsdagmand for Svendborg Amts 6te Valgtreds (J. A. Hansen).

Da det saaledes fraaldne Ændringsforslag ikke optoges af nogen Anden, var det der ved bortfaldet.

Mourad: Jeg skal med Hensyn til denne Paragraph ganske henholde mig til, hvad jeg udtalte under Sagens første Behandling, idet jeg kun skal tilføie, at jeg for mit eget Vedkommende ikke skulde have været utilbøielig til at sætte Tidsfristen endeel længere, end det er foreslaaet i det af mig stillede Ændringsforslag; naar jeg desuagtet ikke har gjort det, da er det af Hensyn til de Stemninger, der have lagt sig for Dagen her i Thinget igjennem flere Voteringer.

J. A. Hansen: Naar der i Udkastets § 27, som en Undtagelse fra den almindelige Regel om een Mills Afstand fra Kjøbstaden, som Betingelse for Haandværksdrifts Udøvelse paa Landet, er nævnt adskillige Haandværkere, der ikke skulde være bundne til en saadan Afstand, da er jo Grunden naturligtviis den, at man har troet at maatte gjøre en Undtagelse med Hensyn til de Haandværkere, som ere de allernødvendigste for Landbrugeren, som han saa at sige dagligen behøver og maa have i sin Nærhed; naar dette ikke var Tilfældet, var der ingen Grund til at undtage disse Haandværkere fra den Afstandsbestemmelse, der er fastsat for de øvrige. Men naar man seer paa de Haandværkere, som her ere nævnte, vil man i Spidsen for dem finde Møllebyggere. Jeg kan nu ikke erkjende, at Møllebyggerne ere af den Slags Haandværkere, som Landbrugeren daglig have Brug for, tilmed da Møllebyggerne ikke udøve deres Haandtering paa deres Bopæl, men derimod altid maae tage hen til det Sted, hvor man ønsker deres Arbejde, og jeg kan derfor ikke see, at der i det Hensyn, som jeg maa antage maa have gjort sig gjældende ved Affattelsen af Bestemmelsen, ligger nogen Grund til at medtage Møllebyggerne. — Forsaavidt mit Forslag til § 21, som igaar Aftes blev affemt, og som gik ud paa at forbyde Landhaandværkerne at arbejde for Kjøbstadbeboerne, var blevet vedtaget, da skulde jeg have tilbagetaget det andet af disse Ændrings-